

είναι πολύ βαρύ και ολέθριο αμάρτημα. Ωστόσο μερικοί άνθρωποι την έχουν σαν τροφή και ξεκούραση.

Εσύ όμως, πιστή στον Κύριο αδελφή, να μη δεχθείς μέσα σου τα ξένα κακά, αλλά να διατηρείς την ψυχή σου αμόλυντη. Γιατί, αν δεχθείς τα βρωμερά λόγια εκείνου που καταλαλεί, θα προξενήσεις στην προσευχή σου, με τους λογισμούς, κηλίδες ακαθαρσίας και θα μισήσεις αδικαιολόγητα αυτούς που σε συναναστρέφονται. Γιατί, όταν τ' αφτιά σου θα γεμίσουν από την απανθρωπιά αυτών που καταλαλούν, τότε όλους θα τους υποτιμάς και όλους θα τους θεωρείς το ίδιο ακάθαρτους· όπως

ακριβώς και το μάτι, όταν θαμπωθεί από δυνατό έγχρωμο φως, δεν μπορεί να διακρίνει καθαρά το σχήμα των αντικειμένων που βλέπει.

Πρέπει λοιπόν να φυλάμε τη γλώσσα μας και τ' αφτιά μας, ώστε μήτε να λέμε τίποτα κακό για τον πλησίον μας, μήτε ν' ανεχόμαστε καν ν' ακούμε κάτι τέτοιο.

Γιατί έχει γραφτεί:

«Ου παραδέξη ακοήν ματαίαν» (Εξ. 23:1). Και αλλού: **«Τον καταλαλούντα λάθρα τον πλησίον αυτού, τούτον εξεδίωκον» (Ψαλμ. 100:5). Και σ' άλλο σημείο πάλι: «Όπως αν μη λαλήση το στόμα μου τα έργα των ανθρώπων...» (Ψαλμ. 16:4).**

Εμείς όμως μιλάμε ακόμα και για έργα που δεν έκαναν οι άνθρωποι! Γι' αυτό πρέπει όχι μόνο να μην πιστεύουμε όσα μας λένε και να μην τα παραδεχόμαστε καθόλου, αλλά και να ενεργούμε και να μιλάμε σύμφωνα με το παράδειγμα του προφήτη:

«Εγώ δε... εγενόμην ωσει άνθρωπος ουκ ακούων και ουκ έχων εν τω στόματι αυτού ελεγμούς» (Ψαλμ. 37:15).

Από το βίο της αμμάς Συγκλητικής

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr